

Projekt: Filmski kritičari 54+ 3. Sesija

Kritiku napisala: Milanka Lazar

Film: **Obiteljske veze** / Shoplifters / Manbiki Kazoku

Žanr: Socijalno-obiteljska drama sa elementima krimića

Redatelj i scenarist : Hirokazu Kore-eda

Glumci: Kirin Kiki, Lily Franky, Ando Sakura, Jyo Kairi ,Sasaki Miyu, Matsuoka Mayu

Zemlja: Japan, godina: 2018., trajanje: 121'

“što je to što uistinu čini pravu obitelj“

Otac Shibata Osama (Lily Franky) i sin Shotu (Jyo Kairi) uvode nas u film uvježbanim načinom krađe u super marketu, što i nije krađa “jer ono što je na policama još nije ničije vlasništvo”. Na povratku iz akcije, zadovoljni, opušteni ugledaju djevojčicu Yuri (Sasaki Miyu) kako se smrzava, gladna i očito napuštena. Uzimaju je i odvođe kući, kako bi je nahranili i utopili.

Kuća je mala, u siromašnom dijelu grada, natrpana stvarima i hranom (otac kad želi leći mora maknuti nudle) u kojoj sada šesteročlana obitelj sve obavlja na podu: spava, hrani se, igra , družiti, vodi ljubav; sve u ruševnoj kući u jednom od najmodernijih gradova svijeta (ili bilo kojeg modernog grada). U jarko osvijetljenom gradu, vidimo vlakove iz budućnosti, blješteće reklame, igre na sreću, gužvu u gradu , čujemo zaglušnu buku prometa – ali sva ta hladnoća današnjice je izvan njihovog svijeta.

Neobičnu obitelj čine otac nadničar, koji strada na poslu bez osiguranja , majka Nobuyo (Ando Sakura), pralja koja ostaje bez posla, njena sestra Aki (Mayu Matsuoka) koja se povremeno prostituira, baka Itatsue (Kirin Kiki) od čije mirovine ovise jer su ostali prihodi nedostadni, sina koji oca ne zove tata, i vrlo jasno razlučuje sitne krađe po trgovinama od krađe osobne imovine. I sada nove , privremene kćeri. Obitelj koja živi na marginama, mimo društvenih normi, djeca ne idu u školu “jer u školu idu djeca koja ne mogu učiti kod kuće”.

Ali, to je obitelj u kojoj prevladava ljubav, toplina, razmijevanje, sklad, gdje se tri generacije poštuju i vole. Na licu Yuri vidimo sreću kad je ošišaju, kad joj “kupe” novu odjeću, bez riječi, komunicirajući samo očima, ona osvaja svoju novu obitelj , koja je doduše pokušava vratiti nasilničkoj obitelji, ali odustaju i Yuri ostaje s njima. Sa starijim bratom i ocem uči obiteljski posao , koji je za nju igra, jer “otac ih može naučiti samo ono što zna”.

Tijekom sunčanog dana odlaze na plažu, u igri i sretnom druženju simbolično vidimo kako pijesak vremena teče. Sve se polako mijenja i neočekivane obiteljske tajne izlaze na svjetlo dana, stavljajući na kušnju sve veze koje drže ovu obitelj.

Kraj filma, u kojem presudnu ulogu ima sin Shoto, objasniti će nam obiteljsku situaciju, ostavljajući nas sa osnovnim pitanjem i problemom koji ovaj film postavlja: da li je prava obitelj krvna (jer krv nije voda) ili ona izabrana koja može biti nježnija i funkcionalnija od prirodne, stečene rođenjem. Jer bitna je ona /ili one/ osoba koja te voli, nježna je i svojim te zagrljajem štiti od vanjskog svijeta.

Redatelj koji je tako divno zagrljio svoje glumce ostavlja nam da sami izaberemo “pravu” stranu.